

საქმე N 110210019003154857

№2/492-2019 წელი

გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით

6 დეკემბერი 2019 წელი

ზესტაფონი

ქ.

ზესტაფონის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე შოთა ნიკურაძე
სხდომის მდივანი: ირინე კვირიკიშვილი

მოსარჩელე - ლ----- დ-----
წარმომადგენელი- ნ---- თ-----
მოპასუხე - ც----- თ-----;
წარმომადგენელი- მ----- ბ-----;

დავის საგანი - საერთო სარგებლობის გზად აღიარება, ხელშეშლის აღკვეთა.

აღწერილობითი ნაწილი

1.სასარჩელო მოთხოვნა.

აღიარებულ იქნას საერთო სარგებლობის გზად ც----- თ-----ს სახელზე N-----
---- ს/კოდის მქონე მიწის ნაკვეთიდან საავტომობილო გზის მიმდებარედ
ლობის გასწვრივ 45 კვ.მ და საჯარო რეესტრში დარეგისტრირდეს საერთო
სარგებლობის გზად და აღიკვეთოს ც----- თ-----ს მხრიდან აღნიშნული გზით
სარგებლობის ხელშეშლა.

სარჩელის გარემოებები:

მხარეები არიან მეზობლები და მათ ეზოებს ჰყოფთ ერთი ღობე. ც----- თ-----ს
საცხოვრებელი სახლი და ეზო წარსულში ეკუთვნოდა მოსარჩელის ბიძას,
რომლისგანაც მოპასუხემ შეიძინა აღნიშნული სახლი, თავისი ეზოთი. თავიდანვე
სადაო მონაკვეთი იყო საერთო სარგებლობის გზა და მისი მეშვეობით ის შედიოდა
თავის ეზოში, ცენტრალური გზიდან სხვა შესასვლელი მის ეზოს არასოდეს ჰქონია.
ეს გზა არის ერთადერთი გზა, რომლითაც იგი შეძლებს თავის ეზოში შესვლას

როგორც ფეხით, ასევე ავტომობილით. ც----- თ----- თვითნებურად შეღობა ეზო ისე, რომ მასში მოაქცია გზაც, რითაც მოუსპო საშუალება თავის საკუთარ ეზოში შესვლისა. მოპასუხემ ააშენა ახალი სახლი 1985 წელს და ამ საერთო სარგებლობის გზაზე დაყარა სამშენებლო ნარჩენები, რაზედაც გააფრთხილა მან ც----- - თ-----, რომ ეს იყო საერთო სარგებლობის გზა. მხარეების ეზოებამდე მისასვლელი საერთო სარგებლობის გზა არ იყო წარსულში ქუჩის მხრიდან შეღობილი. მოპასუხემ იგი შეღობა 2 წლის წინ. ამდენად, მოპასუხის ქმედების გამო, იგი ფაქტობრივად დამოკიდებულია მოპასუხის ნებაზე, ფეხით შევიდეს თავის ეზოში, ხოლო მანქანით შესვლას კი მოპასუხე უშლის. ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, უნდა აღდგეს ის მდგომარეობა რაც იყო, სადაო ნაკვეთი კვლავ აღიარებულ იქნას საერთო სარგებლობის გზად და მოპასუხემ ხელი არ შეუშალოს მისით სარგებლობაში.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხემ სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ საცხოვრებელი სახლი და მიწის ნაკვეთი 1985წელს შეიძინა. ყოფილმა მესაკუთრემ სადაო ნაკვეთზე უთხრა, რომ ეს მონაკვეთი მის საკუთრებაში იყო და იქ საერთო სარგებლობის გზა არასოდეს გადიოდა. მოსარჩელე მხოლოდ მისი კეთილი ნების საფუძველზე დადის ფეხით აღნიშნულ ტერიტორიაზე, ხოლო ავტომობილით შესვლის შესაძლებლობას არ მისცემს. აღნიშნული ფართი მას ეკუთვნის კანონიერად. მოსარჩელემ თავის ეზოში შესასვლელი უნდა გაიკეთოს საერთო საავტომობილო გზიდან, კერძოდ კედელზე მოაწყოს ასასვლელი კიბე.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. ლ---- დ----- და ც---- თ-----ს ეზოები და საცხოვრებელი სახლები მდებარეობს ქ.ხესტაფონში, ვ-----ში ერთმანეთის მეზობლად და მომიჯნავედ.

— სასამართლო დაეყრდნო მხარეთა ახსნა-განმარტებებს, ადგილზე დათვალიერების ოქმს.

3.2. ლ---- დ----- აღნიშნულ მისამართზე თავიდანვე ცხოვრობდა მშობლებთან ერთად, ხოლო ც---- თ----- მის მეზობლად მდებარე საცხოვრებელი სახლი შეიძინა 1985 წელს მოსარჩელის ბიძისაგან -ზ----- და ამ დროიდან ისინი არიან მეზობლები. ნასყიდობის დროს მიწა იყო სახელმწიფოს საკუთრება და იგი არ იყო მოცემული ხელშეკრულების ნასყიდობის საგანი.

— სასამართლო დაეყრდნო მხარეთა ახსნა-განმარტებებს, ნასყიდობის ხელშეკრულებას.

3.3. საჯარო რეესტრში ც-----თ-----ს სახელზე რეგისტრირებულია უძრავი ქონება, მდებარე ქ.ზესტაფონში, ბ-----ს.კოდით 3----- დაზუსტებული ფართობი 600.00 კვ.მ, შენობა -ნაგებობის ჩამონათვალი N01/2, N02/1, N03/1. ასევე რეგისტრირებული აქვს ამავე მისამართზე მდებარე მიწის ნაკვეთი -581.71 მ², ს.კოდით 3-----

_ სასამართლო დაეყრდნო საჯარო რეესტრის ამონაწერებს.

3.4. ლ-----დ-----ს სახელზე რეგისტრირებულია ქ.ზესტაფონში, ბ-----მდებარე უძრავი ქონება, ს/კოდით 3----- დაზუსტებული ფართობით 1428 .00 კვ.მ, შენობა-ნაგებობის ჩამონათვალი N01/2

_ სასამართლო დაეყრდნო საჯარო რეესტრის ამონაწერს.

3.5. მოსარჩელის ბიძის ზ-----ც-----სახლის ტექნიკური პასპორტის მონაცემებით მის სარგებლობაში არსებული ეზო იყო 1222 მ², საიდანაც 52 მ² იყო საერთო სარგებლობის გზა - სიგრძით 15.40მ, სიგანე - 3.40 მ. აღნიშნული მიწის ნაკვეთიდან ც-----თ-----სულ რეგისტრირებული აქვს 1181.71 (600+581.71), ტექნიკური პასპორტის მონაცემებით 40.30მ² ნაკლები, თუმცა მხარეთა საერთო სარგებლობის გზა, მან მოაქცია რეგისტრირებულ ნაწილში.

_ სასამართლო დაეყრდნო ტექნიკურ პასპორტს და საჯარო რეესტრის ამონაწერებს.

3.6. ქ.ზესტაფონში, ბ-----ში მდებარეობს ც-----თ-----სა და ლ-----დ-----ს საცხოვრებელი სახლები. ცენტრალური საავტომობილო გზიდან 5.60 მ-ში არის ც-----თ-----ს საცხოვრებელი სახლის ჭიშკარი. აღნიშნული ჭიშკრით მხარეები შედიან ც-----თ-----ს სახელზე რეგისტრირებულ ეზოში. ჭიშკრის სიგანე არის 3.30მ. ც-----თ-----ს სახელზე რეგისტრირებული ეზოდან არის შესასველი ლ-----დ-----ს ეზოში პატარა ჭიშკრით. ჭიშკრის ბოძებთან, ჭიშკრის პერპენდიკულარულად, ორივე მხარეს არის ღობის კედლები, ჭიშკართან, კედლიდან კედლამდე არის 3.50 მ.. ჭიშკრის მარცხენა მხრიდან, მოსარჩელე ლ-----დ-----ს ეზომდე სიგრძე, ღობის გასწვრივ არის 15.30 მ. სადაო ტერიტორიაზე ც-----თ-----ს ეზოში ლ-----დ-----ს ეზოსთან, გზის მხარეს ღობიდან 10 სმ-ში მდებარეობს ც-----თ-----ს სველი წერტილი, ზომებით 1.30მ./ 1.40მ.

ც-----თ-----ს ჭიშკრიდან 7 მეტრის გასწვრივ ორივე მხარეს არის ბეტონის კედელი, ერთი - გზის მომიჯნავე ღობის კედელი, მეორე მოპირდაპირე მხარეს ეზოს ტერასის კედელი. კედლებს შორის სიგანე არის 5.60 მეტრი.

საავტომობილო გზის მომიჯნავედ აღმართული ც-----ს ღობის ბოლო წერტილიდან, სადაც ესაზღვრება ლ---- დ-----ს მიწის ნაკვეთი და ღობე, ჩრდილოეთ მხარეს 3.60 მეტრში მდებარეობს ლ---- დ-----ს ეზოში შესასვლელი პატარა, ერთი მეტრი სიგანის ჭიშკარი, ხოლო ჭიშკრამდე არის მავთულბადის ღობე. აღნიშნულ ადგილთან, ლ---- დ-----ს ეზოში არის 2.60 მეტრი სიგანის და 8.70 მეტრი სიგრძის ბეტონის მოედანი, რომელზეც შესაძლებელია ავტომანქანის განთავსება. ც-----ს სველ წერტილს და ლ---- დ-----ს ეზოში შესასვლელ პატარა ჭიშკარს შორის სიგანე (მანძილი) არის 2.50 მ.

ლ---- დ-----ს ეზოსა და საავტომობილო გზის გვერდულის მიჯნაზე აღმართულია ბეტონის კედელი, (ჯებირი) ძირითადად 2.50 მეტრი სიმაღლის. აღნიშნული სიმაღლიდან იწყება ლ---- დ-----ს ეზო.

მხარეების ეზოების საზღვართან კედელი არის 2 მ. სიმაღლის. კედლის სიგრძე დაახლოებით არის 16 მეტრი.

- სასამართლო დაეყრდნო ადგილზე დათვალიერების ოქმს.

3.7. საავტომობილო გზის მომიჯნავედ, ც-----ს სახელზე რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის- ეზოს ნაწილი (დაახლოებით 52 მ²) იყო საერთო სარგებლობის გზა, რომლის ზომები იყო -სიგრძე 15.40 მ, სიგანე -3.40 მ.

- სასამართლო დაეყრდნო ადგილზე დათვალიერების ოქმს, ტექ. ბიუროს მონაცემებს, მოსარჩელის ახსნა-განმარტებას, მოწმე მზია მუმლაძის ჩვენებას.

3.8. ლ---- დ-----ს ეზოს არ აქვს პირდაპირი კავშირი საჯარო გზასთან და საავტომობილო გზიდან უშუალოდ ლ---- დ-----ს ეზოში შესვლა ავტომობილით, ან ფეხით შეუძლებელია. ასევე შეუძლებელია მოცემულ მონაკვეთზე გზიდან, სადაო ფართის გავლის გარეშე, ლ---- დ-----ს ეზოში ავტომობილით შესასვლელი გზის მოწყობა.

სასამართლო დაეყრდნო ადგილზე დათვალიერების ოქმს, მოსარჩელის ახსნა-განმარტებას, მოწმე მზია მუმლაძის ჩვენებას.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლომ განიხილა სარჩელი, მოისმინა მხარეთა და წარმომადგენელთა მოსაზრებანი, შეაფასა საქმეში არსებული მტკიცებულებანი და ფაქტობრივ

გარემოებების სამართლებრივი ანალიზის საფუძველზე, მივიდა დასკვნამდე, რომ **ლ---- დ-----ს სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს.**

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

სასამართლომ გამოიყენა:

სამოქალაქო კოდექსის 172-ე, 180-ე, 953-, 954-ე, 1513-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. სამოქალაქო კოდექსის 1513-ე მუხლის თანახმად, ფიზიკურ პირთა კანონიერ სარგებლობაში არსებული მიწის ნაკვეთები, რომლებზედაც ინდივიდუალური სახლებია განლაგებული, სამოქალაქო კოდექსის ამოქმედებიდან ითვლება ამ პირთა საკუთრებად და მათზე ვრცელდება სამოქალაქო კოდექსით უძრავი ნივთებისათვის გათვალისწინებული წესები.

სამოქალაქო კოდექსის 1513-ე მუხლის მიზანია, აღადგინოს სამართლებრივი წესრიგი იმ ურთიერთობებში, რომლებიც წარმოიშვნენ მოქმედი სამოქალაქო კოდექსით გაუქმებული ნორმატიული აქტების საფუძველზე. ამ კოდექსის ამოქმედებამდე მოქმედი სამოქალაქო სამართლის კოდექსისა და მიწის შესახებ კანონმდებლობის საფუძვლების შესაბამისად, სახელმწიფოსაგან მფლობელობაში მიღებული მიწის ნაკვეთის მესაკუთრე რჩებოდა სახელმწიფო, ხოლო ამ მიწის ნაკვეთზე აღმართული საცხოვრებელი სახლის მესაკუთრეს წარმოადგენდა მოქალაქე. მიწის ნაკვეთის სარგებლობაში გადაცემის წესს არეგულირებდა იმ დროს მოქმედი მიწის შესახებ კანონმდებლობა, კერძოდ, იმ დროს მოქმედი მიწის შესახებ კანონმდებლობის საფუძვლების მე-3 მუხლის თანახმად, მოქალაქეს მიწის ნაკვეთი სარგებლობაში გადაეცემოდა ამ საფუძვლებისა და მოკავშირე რესპუბლიკების კანონმდებლობით დადგენილი წესით. ამ საფუძვლების მე-20 მუხლის თანახმად, მოქალაქეს უფლება ჰქონდა, საცხოვრებელი სახლის მშენებლობისათვის მიეღო მფლობელობაში მიწის ნაკვეთი და ესარგებლა ამ მიწის ნაკვეთით სიცოცხლის ბოლომდე მემკვიდრეობით გადაცემის უფლებით.

სამოქალაქო კოდექსის 953-ე მუხლის თანახმად, თუ უფლება რამდენიმე პირს ერთობლივად ეკუთვნის, მაშინ გამოიყენება ამ თავის წესები, თუკი კანონიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს.

ამავე კოდექსის 954-ე მუხლის თანახმად, თუ სპეციალურად სხვა რამ არ არის დადგენილი, თითოეულ მოწილეს ეკუთვნის თანაბარი წილი.

მოცემულ შემთხვევაში, დადგენილია, რომ **ლ---- დ----- და ც---- თ-----ს ეზობთან მისასვლელი, ამჟამად უკვე ც---- თ-----ს სახელზე რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის- ეზოს ნაწილი (52 კვ.მ) მიწის**

რეფორმამდე იყო საერთო სარგებლობის გზა, რომლითაც ლ----- დ----- შედიოდა თავის ეზოში და მას საკუთარ ეზოში არც ავტომობილით და არც ფეხით სხვა შესასვლელი არასოდეს ჰქონია.

ამდენად, მიწის რეფორმამდე, როდესაც მიწა სახელმწიფოს საკუთრებაში იყო, სადაო მონაკვეთი იყო საერთო სარგებლობის გზა და მიწის რეფორმის შემდგომ, 1513-ე მუხლის დანაწესით ის გადაიქცა მფლობელთა, მის მოსარგებლეთა, ერთობლივ, თანაზიარ საკუთრებად.

6.2. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს, რომ მოსარჩელემ მოითხოვა კუთვნილი უძრავი ნივთით სარგებლობის ხელშეშლის აღკვეთა მოპასუხისაგან და გზის დანიშნულების დაბრუნება მოპასუხის საკუთრებად რიცხული N----- ს/კოდის მქონე მიწის ნაკვეთიდან სამხრეთ - აღმოსავლეთ ნაწილში, საავტომობილო გზის მიმდებარედ ღობის გასწვრივ 45 კვ.მ -ზე, რაც შესაძლოა შემოწმდეს ასევე აუცილებელი გზის სამართლებრივი დანაწესის ფარგლებშიც (იხ. უზენაესი სასამართლოს 2017 წილს 28 ნოემბრის Nას-661-617-2017 განჩინება).

მოცემულ შემთხვევაში, დადგენილია და ადგილზე დათვალიერებითაც უდაოდ და თვალნათლივ დადგინდა, რომ ლ----- დ----- ეზოში სხვა შესასვლელი, გარდა მითითებული სადაო მონაკვეთისა არც წარსულში ექნებოდა და არც ამჟამად გააჩნია. ლ----- დ-----ს ეზო საავტომობილო გზიდან გამოყოფილია 2.50- მ სიმაღლის ბეტონის ჯებირით და ეზოს დასაწყისი ამ სიმაღლეზე მდებარეობს. საავტომობილო გზიდან ერთადერთი შესასვლელია ეზოში, რომელიც რეგისტრირებულია მოპასუხე ც----- თ-----ს სახელზე. სწორედ აქ მდებარეობს სადაო მონაკვეთი, რომლის გავლითაა შესაძლებელი ლ----- დ-----ს ეზოში შესვლა, როგორც ფეხით და ასევე სრულიად თავისუფლადაა შესაძლებელი იქ ავტომობილის განთავსებაც. ამ მონაკვეთით, როგორც გზით, ლ----- დ----- და ც----- თ-----ს ეზოს უწინდელი მფლობელი მრავალი წლის განმავლობაში სარგებლობდნენ, როგორც საერთო სარგებლობის გზით. სხვაგვარად არც შეიძლებოდა ყოფილიყო, ვინაიდან მხარეთა ეზოები ისეა განლაგებული ცენტრალურ გზასთან, რომ მხოლოდდამხოლოდ ამ გზითაა შესაძლებელი ლ----- დ-----ს ეზოში შესვლა. ც----- თ-----ს მითითება, რომ ეს ადგილი არ იყო საერთო სარგებლობის გზა, არასწორია, ვინაიდან ტექ. ბიუროს მონაცემებში სწორედ ეს მონაკვეთია მითითებული, როგორც საერთო სარგებლობის გზა. ფაქტობრივად ლ----- დ----- ამ მონაკვეთის გარდა, არსაიდან აქვს მისასვლელი თავის უძრავ ქონებამდე. ათეულობით წლების მანძილზე იგი საჯარო გზას უკავშირდებოდა ამ მონაკვეთით, როგორც გზით, რომელიც ამჟამად მოპასუხის კუთვნილ მიწის ნაკვეთზე მდებარეობს. მოპასუხეს სრულად აქვს გადაკეტილი ეს თავისუფალი სივრცე, რაც ხელს უშლის მოსარჩელეს თავისი მიწის ნაკვეთით სარგებლობაში იმგვარად, როგორც ის სარგებლობდა ადრე, წლების განმავლობაში და ამაში ხელი არასოდეს შეუშლია ც----- დ-----ს მიწის ნაკვეთის წინა მეპატრონეს. ზოგჯერ,

მოსარჩელის მიერ სადაო გზით სარგებლობა დამოკიდებულია მოპასუხის სურვილზე, ხოლო მოპასუხე კი განმარტავს, რომ წინააღმდეგია და არ მისცემს შესაძლებლობას მოსარჩელეს ამ ფართით ისარგებლოს ავტომობილით შესასვლელად.

სსკ-ის 180-ე მუხლით წესრიგდება სამეზობლო თემის ვალდებულება, რაც წარმოადგენს საკუთრების კანონისმიერი ბოჭვის სამართლებრივ მექანიზმს. ამ ნორმით გათვალისწინებული ბოჭვის უფლების ამ ხარისხით გამოყენება განპირობებული უნდა იყოს ისეთი ობიექტური ფაქტორებით, რომლის არსებობის შემთხვევაში პრაქტიკულად შეუძლებელია მესაკუთრის მიერ თავის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის ჯეროვანი გამოყენება, მეზობელი მიწის ნაკვეთით სარგებლობის გარეშე. მიწის ნაკვეთის ჯეროვანი გამოყენება ნიშნავს საჯარო გზებთან, ელექტრო, ნავთობის, გაზისა და წყალმომარაგების ქსელთან აუცილებელი კავშირის არსებობას. ამ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია, აღინიშნოს, რომ ამ კავშირის არსებობა არ არის დამოკიდებული სუბიექტური მიზანშეწონილობასა და არჩევანზე, არამედ ობიექტურად არსებულ ისეთ ფაქტორებზე, რომლებიც უთითებენ აუცილებელ, უალტერნატივო კავშირზე საჯარო გზებთან და ა.შ.

სამოქალაქო კოდექსის 172-ე მუხლის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია მფლობელს მოსთხოვოს ნივთის უკან დაბრუნება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა მფლობელს ჰქონდა ამ ნივთის ფლობის უფლება. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ საკუთრების ხელყოფა ან სხვაგვარი ხელშეშლა ხდება ნივთის ამოღების ან მისი ჩამორთმევის გარეშე, მაშინ მესაკუთრეს შეუძლია ხელის შემშლელს მოსთხოვოს ამ მოქმედების აღკვეთა. თუ ამგვარი ხელშეშლა კვლავ გაგრძელდება, მესაკუთრეს შეუძლია მოითხოვოს მოქმედების აღკვეთა სასამართლოში სარჩელის შეტანის გზით.

ამდენად, სასამართლომ დადაგინა, რომ მხარეთა შორის სადაო მონაკვეთი იყო საერთო სარგებლობის გზა და არ არსებობს სხვა ალტერნატიული გზა, რომელიც საჯარო გზასთან დააკავშირებს მოსარჩელის მიწის ნაკვეთს. მოსარჩელის მიერ საერთო სარგებლობის გზის გამოყენება მისცემს მოსარჩელეს მისი საკუთრებით იმგვარად სარგებლობის შესაძლებლობას არა მხოლოდ ფეხით სიარულისას, არამედ ავტომობილითაც, რომ არ შეილახოს მოპასუხის საკუთრების უფლებაც.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებისა და ზემოთ მითითებული სამართლებრივი ნორმების საფუძველზე ლ----- დ-----ს სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს:

აღიარებულ უნდა იქნას საერთო სარგებლობის გზად ც----- თ-----ს სახელზე N----- ს/კოდის მქონე მიწის ნაკვეთიდან სამხრეთ - აღმოსავლეთ ნაწილში, საავტომობილო გზის მიმდებარედ ღობის გასწვრივ 45 კვ.მ და საჯარო რეესტრში დარეგისტრირდეს საერთო სარგებლობის გზად. ამასთანავე, უნდა აღიკვეთოს ც----- თ-----ს მხრიდან აღნიშნული გზით

სარგებლობის ხელშეშლა და უნდა დაევალოს ხელი არ შეუშალოს მოსარჩელეს აღნიშნული ფართით (გზით) სარგებლობაში.

7. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში – განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2 000 ლარამდე ოდენობით.

მოცემულ შემთხვევაში, ვინაიდან ლ----- დ-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდა, მოპასუხეს მის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს გადახდილი ბაჟის 60 ლარის ანაზღაურება.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 243-ე, 244-ე, 249-ე, 259¹-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა:

1. ლ----- დ-----ს (----- სარჩელი დაკმაყოფილდეს.

2. აღიარებულ იქნას საერთო სარგებლობის გზად **ც----- თ-----ს (----- სახელზე N----- ს/კოდის მქონე მიწის ნაკვეთიდან სამხრეთ - აღმოსავლეთ ნაწილში, საავტომობილო გზის მიმდებარედ ღობის გასწვრივ 45 კვ.მ მიწის ნაკვეთი (სიგრძე 14.75 მ, სიგანე 3.05 მ) და იგი საჯარო რეესტრში დარეგისტრირდეს საერთო სარგებლობის გზად.**

აღიკვეთოს მოპასუხე **ც----- თ-----ს (----- მხრიდან აღნიშნული გზით სარგებლობის ხელშეშლა და დაევალოს ხელი არ შეუშალოს მოსარჩელე ლ----- დ----- (----- აღნიშნული ფართით (გზით) სარგებლობაში.**

2. ც--- თ----- (----- ლ--- დ-----ს (----- სასარგებლოდ დაეკისროს ბაჟის 60 (სამოცი) ლარის ანაზღაურება.

3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

4. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის, ასევე პატიმრობაში მყოფი იმ პირებისათვის, რომლებსაც არ ჰყავთ კანონიერი წარმომადგენელი, გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

5. პირები, რომლებიც არ განეკუთვნებიან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებულ სუბიექტებს, ვალდებული არიან გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდნენ ზესტაფონის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბარონ გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

შოთა ნიკურაძე